

Att man bör öronen stoppa.
Som trumman bullrar i krigsreväljen,
Så bullra tungorna uti konseljen.
Hurra, hurra. hurra, hurra.

När frun sin älskade man har mist,
Dch sitter ensam med gälden,
Hon bittert förjer sin dubbla brist,
Dch sätter pannan på elden;
Dch när den klarnar hon lämnar baren
Dch hämtar styrkan i kaffetären.
Hurra, hurra. hurra, hurra.

Förutan kaffe, o Gudadryck!
Hwad wore menskliga lifwet?
Allt nytt, som ännu ej fins på tryck
På pannans botten står skrifwet;
Dch se'n man utdruckit sista slumpen,
Står lifwets gåtor i kaffesumpen.
Hurra, hurra. hurra, hurra.

GS 1191

Trenne wackra

Wisor.

Den Första:

Tof-rolig wisa.

Salig far min han war en

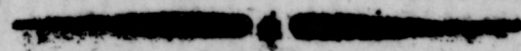
Den Andra:

Jägar wisa.

Förgäfwes Björnen mot

Den Tredje:

Kaffedrycken.

ERELLESEN,

Widestedts Officin. 1832

Saltig far min han war en Skeppare han, han, Han war besitta den ar-
elbredaste man, man; Han gick i ttröja
och kalsskinns-handskar han hade, Och
ganska ofta han wid mit öra dem lade.

2. Jag war då påske och lätt matros
uppå skutan, Utkik på toppen lik som
påbopp i kajutan; Jag sof på däck
och ankartåget war tojen, Och focken
täcket och husrudgård ankarbojen.

3. Till söts får man just ej wara klen
då det gäller, Och far min war just
ingen fruka han heller; När stomen
hwen, så det yrde tvärs genom krop-
pen, Då föll det gubben just in att se
mig på toppen.

4. På gubbens lynne war man helt
sällan bedragen, Wid solens uppgång
jag tog mitt märke för dagen; När jag
i trappan och käll-dörn hörde smällen,
Då war jag säker at daggen föll innan
qvällen.

Pf allt det goda som man förtär
Bland alla jordiska drycker,
Wäl kaffetoppen den bästa är:
Den skingrar människans nycker.
Den styrker kroppen, den lifwar själen,
Den kånns från hjesan och ned i hälen,
Hurra, hurra. hurra, hurra.

När hösten kommer med blåst och snö,
Och våren börjar sin wäta,
Då blir till lynnet man trög och slö;
Man blott will sofwa och tråta,
Ja man är rustig i hela kroppen:
Men då sins helsen i kaffetoppen.
Hurra, hurra. hurra, hurra.

När färskka nyheter mände tas
Från stadens hundrade kanter,
Man på ett litet handätt kalas
Ser sina wänner och tanter,
Wid kaffebordet man gör sitt bästa.
Med santiserandet om sin nästa.
Hurra, hurra. hurra, hurra.

Den ena dricker sin tår på bit,
En annan älskar att doppa,
De prata derwid med sådan lit,